

Pépovo dobrodružství vysokoškoláka

Kolotoče a houpačky,
za bombóny i tři kačky,
marně za ně dáte.
Neb není větší psina
než když u sebe v domě máte
lemroutího syna.

Pozdě vstává přes týden,
v lokále si hojí den,
už aby byl pátek.
Ale ouha, teď se leká,
doma na něj práce čeká,
zas se chytá vrátek.

Abys věděl, holečku,
vím o jednom bytečku,
co budu dělat, tajím.
Měkká je tam postýlka,
leží se tam zlehýnka,
z lednice se najím.

Však znenadání prásknul hrom,
na polici telefon
si vyzvání do noci.
Je to jasné, bratr Rom,
byť šikovný jako slon,
musí kumpánům pomoci.

Nemůže říct, že ne,
k své tlupě se žene,
snad ještě není tolik.
Ukáže jim, že umí,
kdo má oči, ten čumí,
jak zatlouká kolík.

Však světem vládne sobota,
nezvyklá je robota,
v tomhle divném čase.
Kladivo je nakřivo,
poranil si předivo,
prst bolí jak prase.

Aby nebylo to málo,
je to, jak se zdálo,
rentgen je jasný dost.
Doktor říká, vole,
tadyhle to dole
je tvoje štíplá kost.

A tak na šest týdnů zase
odpočívá práce,
však co na tom sejde.
K chromé ruce kondoluju,
hlavou kývu, polituju.
Jen vážnost, ta mi nějak nejde.